

Bharatiya Vidya Bhavan

BULLETIN

VOLUME XXVIII No. 12

COIMBATORE KENDRA

JANUARY 2020

Dear reader,

We are happy to feature the Gandhian economist Shri.J.C.Kumarappa as the personality of this month. There is a write up in Tamil on Shri.S.R.P.Ponnuswamy Chettiar, who was one of the important architects of present day Coimbatore. This being the year of Swami Vivekananda's birthday, we have included an anecdote from his life. A report on the Tamil awards function organized by Bhavan's Coimbatore Kendra, reports of the events at the schools and a few thought-provoking write-ups are also there.

Happy reading!

The editorial board

PERSONALITY OF THE MONTH J C KUMARAPPA

(04.01.1892 – 30.01.1960)

economic thought he named 'Gandhian Economics'.

Kumarappa was born on 4 January 1892 in Tanjore, as the sixth child of Solomon Doraisamy Cornelius, a Public Works officer, and Esther Rajanayagam. S.D. Cornelius sent his illustrious sons JC Cornelius and Benjamin Cornelius to Doveton School and later on to Madras Christian College. After becoming the followers of Gandhi, both these brothers adopted their grand father's name 'Kumarappa' and were hailed as Kumarappa brothers. J C Kumarappa later on did Economics and Chartered Accountancy in Britain in 1919. In 1928 he travelled to the United States to obtain degrees in Economics and Business Administration at Syracuse University and Columbia University.

J. C. Kumarappa (born Joseph Chelladurai Cornelius) was an Indian economist and a close associate of Mahatma Gandhi. A pioneer of rural economic development theories, Kumarappa is credited for developing economic theories based on Gandhism – a school of

On his return to India, Kumarappa published an article on the British tax policy and its exploitation of the Indian economy. The study of the subject convinced him so strongly of British injustice and exploitation that he became a nationalist. He was pretty clear in his mind that man is not merely a wealth-producing agent but essentially a member of the society with political, social, moral and spiritual responsibilities.

Kumarappa met Gandhi in 1929. During the course of Gandhi's Dandi March, Kumarappa's articles began to appear in Young India. When Gandhi, Mahadev Desai and others went to England for the Round Table Conference, Kumarappa had to assume the editorship of Young India. His fiery writings landed him in jail twice.

After completing his second term in jail, Kumarappa went to Patna as Financial Adviser for the large-scale relief work following the earthquake that swept Bihar in 1934. His work earned laurels from Dr Rajendra Prasad who said that Kumarappa's meticulous accounting had really saved the honour of Bihar.

Kumarappa was a strict disciplinarian. In Bihar he laid down that three annas would be allowed as the

Believe in yourself and all that you are. Know that there is something inside you that is greater than any obstacle.

- Christian D. Larson

maximum food expense for a relief worker per day. A common kitchen was organised and managed within the prescribed limit. These rules applied even to the leaders. This quality had won him the pet name 'Colonel Sahib' in Gandhi's inner circle.

On 27 October 1934, Kumarappa was made Secretary of the All India Village Industries Association. He also served as a member of the 'Nayi Taleem' committee, headed by Dr Zakir Husain, which was set up for reorganising the educational system. Thereafter, Kumarappa became the chairman of the Industrial Survey Committee. Later on, he was to take up several such assignments and do his job with mathematical accuracy and perfection.

In 1942, Kumarappa was again incarcerated for his article, 'Stone for Bread.' He used his seclusion in reading and writing and came out with two books, 'Practice and Precepts of Jesus', and 'The Economy of Permanence'.

In 1946 he formulated an elaborate scheme for rural upliftment. The principles underlying the scheme

were self-reliance, self-sufficiency in food and gainful use of the vast resources of human power. In pursuance of this ideal, he declined an offer for ministership and the membership of the Congress Working Committee.

In 1948, when Gandhi was assassinated, Kumarappa was so shocked that he lost the vision of both his eyes. Fortunately he regained his sight after a couple of days.

In the post-independence period, Kumarappa travelled on various missions to countries like England, the Soviet Union, Germany, China and Japan. But he had over-exerted himself for the national cause. Due to ill health he retired from active public work and settled down in Gandhi Niketan in Madurai district. Kumarappa breathed his last On 30 January 1960 and merged with the soul of his Master.

Sources: <https://www.mk Gandhi.org/associates/jck.htm> J.C. Kumarappa
Wikipedia, the free encyclopedia

விருதுகள் வழங்கும் விழா

(இடமிருந்து வலம்) முனைவர் கி. சுப்பிரமணியன் அவர்கள்,

முனைவர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்,

திரு. பி. கே. கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர் அவர்கள்,

திரு. நா. நஞ்சுண்டன் அவர்கள், முனைவர் கா. அரங்கசாமி அவர்கள்

திரு. வி.பி. தண்டாயுதம் அவர்கள், திரு. எம். அழகிரிசாமி அவர்கள்,
ஆகியோர்

அறிவிலே தெளிவுடையவர்களாக இருந்து, தமிழ் என்னும் அளப்பரும் சுரங்கத்தில் மூழ்கி, மணிகளை எடுத்துத் தானும் அனுபவித்துப் பின் தன் பேச்சாலும், எழுத்தாலும் தமது துய்ப்பைப் புலப்படுத்துபவர்கள் ஒளி பொருந்திய மாமணி போன்றவர்கள். பேராசிரியர்களும், தமிழறிஞர்களும் தமிழை இவ்வாறு வளப்படுத்தி, வளர்த்து, அதன் மூலம் தமிழன்னைக்குச் சேவை செய்கிறார்கள் என்றால், பிற துறையைச் சேர்ந்த சிலர், தமிழ் மேல் உள்ள மட்டற்ற ஆர்வத்தால், இலக்கிய அமைப்புகள் ஏற்படுத்தியும், கருத்தரங்குகள் நடத்தியும், நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டும், மற்றும் இவைபோன்ற பிற பணிகள் செய்தும், தமிழுக்குத் தொண்டு புரிகிறார்கள்.

திரளாக வந்திருந்த பார்வையாளர்களின் ஒரு பகுதி.

அத்தகைய தமிழ் மாமணிகளையும், தமிழுக்கு ஓயாமல் தொண்டு செய்வோரையும், தமிழர்களுக்கு அடையாளம் காட்டும் விதமாக, பாரதீய வித்யா பவனத்தின் கோவை மையம் ஆண்டுதோறும் தமிழ் இலக்கியச் சான்றோருக்குத் 'தமிழ்மாமணி' விருதும், தமிழ் சார்ந்து தொண்டாற்றும் ஒருவருக்கு 'தமிழ்ப்பணிச் செம்மல்' விருதும் வழங்கிப் பெருமை கொள்கிறது.

இந்த ஆண்டு இந்த விருதுகள் வழங்கும் விழா 30.11.2019 அன்று காலை 10.00 மணிக்கு ஆர்.எஸ்.புரம் பள்ளி வளாகத்தில், பவனின் கோவை மையத்தின் தலைவர் திரு. பி.கே.கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர் அவர்கள் முன்னிலையில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இந்த ஆண்டுக்கான 'தமிழ்மாமணி' விருது ஓய்வு பெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியரும், நன்கு அறியப்பட்ட எழுத்தாளருமான முனைவர் கா.அரங்கசாமி அவர்களுக்கும். 'தமிழ்ப்பணிச் செம்மல்' விருது கோவை கம்பன் கழகத்தின் செயலாளர் திரு. நா.நஞ்சுண்டன் அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

பள்ளி மாணவச் செல்வங்களின் இறைவணக்கப் பாடலோடு விழா துவங்கியது. வரவேற்பு மற்றும் அறிமுக உரையாற்றினார் பவனின் கோவை மையத்தின் சிந்தனை அரங்கப் பொறுப்பாளர் முனைவர் கி.சுப்பிரமணியன் (IKS) அவர்கள். அஜ்ஜனூர் பாரதீய வித்யா பவன் பள்ளியின் முதல்வர் திருமதி D. மகேஸ்வரி அவர்களும், ஆர்.எஸ்.புரம் பாரதீய வித்யா பவன் பள்ளியின் இயற்பியல் ஆசிரியர் திருமதி A. புவனேஸ்வரி அவர்களும் வாழ்த்துரை வாசித்தனர்.

சிறப்பு விருந்தினர் முனைவர் சிற்பி. பாலசுப்ரமணியன் அவர்கள் விருது பெற்ற தமிழறிஞர்களை வாழ்த்தியபின், இது போன்ற விருதுகள் வழங்கித் தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பு செய்யும் பவனின் கோவை மையத்தினைப் பெரிதும் பாராட்டினார். மேலும், மாணவர்கள் இளமையிலிருந்தே நற்சிந்தனை நிறைந்தவர்களாகவும், தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர்களாகவும் திகழ வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

விருது பெற்ற சான்றோர்களை கௌரவித்து பவனின் தலைவர் பேசுகையில், 'எதை இழந்தாலும் திரும்பப் பெறமுடியும், ஆனால் மொழியையும், கலாச்சாரத்தையும் இழந்தால் திரும்பப் பெறமுடியாது என்ற எச்சரிக்கை விடுத்தார். மாணவர்களிடம் நாம் விதைக்கும் தன்னம்பிக்கை, மொழிப்பற்று, தேசப்பற்று போன்ற விழுமியங்கள் அனைத்தும் ஒரு நாள் நல்ல மரங்களாக வளரும் எனவும், அது நம் சமூகத்தையும், நம் தமிழ் மக்களையும் காக்கும் எனவும் நம்பிக்கை அளித்து, நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கி எதிர்கால இந்தியாவை நல்ல வல்லரசாக உருவாக்குவதில் பாரதீய வித்யா பவன் பள்ளி என்றும் பெருமை கொள்ளும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

அதைத்தொடர்ந்து, தமிழ்மாணவி முனைவர் கா. அரங்கசாமி அவர்களும், தமிழ்ப்பணிச்செம்மல் திரு. நா.நஞ்சுண்டன் அவர்களும் ஏற்புரை வழங்கினர். திரு V.B. தண்டாயுதம் அவர்கள் நன்றியுரை வழங்க, நாட்டுப்பண்ணுடன் விழா இனிதே நிறைவுற்றது.

AN ANECDOTE FROM SWAMI VIVEKANANDA'S LIFE

A sannyasin, in the strictest sense of the term, is always a free soul. Like a river, he is always on the move. Sometimes he spends the night at a burning ghat, sometimes he sleeps in the palace of the king, sometimes he rests at a railway station, but he is

always happy.

Such a sannyasin was Swami Vivekananda who was once staying at a railway station in Rajasthan. People kept coming to him all day long. They had many questions, mostly religious, and Swamiji was tireless in answering them. Three days and three nights passed in this manner. Swamiji was so engrossed in talking about spiritual matters that he did not even stop to eat. The people who flocked to him also did not think of asking him if he had any food to eat!

On the third night of his stay there, when the visitors had all left, a poor man came forward and said to him lovingly, "Swamiji, I have noticed that for three days you have been talking and talking. You have not taken even a drop of water! This has pained me very much."

Swamiji felt that God had appeared before him in the form of this poor man. He looked at him and said, "Will you please give me something to eat?"

The man was a cobbler by profession, so he said with some hesitation, "Swamiji, my heart yearns to give you some rotis. But how can I? I have touched them. If you permit, I will bring you some coarse flour and dal and you can prepare them as you please!"

Swamiji said, "No, my child; give me the rotis you have prepared. I shall be happy to eat them."

The poor man was frightened at first. But the eagerness to serve a monk overpowered his fear. He hurriedly went back home and soon returned with freshly prepared rotis. The kindness and unselfish love of this poor man brought tears to Swamiji's eyes.

In the meantime, some gentlemen found that Swamiji was eating food offered by a shoemaker and were annoyed. They came to Swamiji and told him that it was improper for him to accept food from a man of low birth.

Swamiji patiently heard them and then said, "You people made me talk without respite for the past three days, but you did not even care to inquire if I had taken any food and rest. You claim you are gentlemen and boast of your high caste. What is more shameful, you condemn this man for being of a low caste. Can you overlook the humanity he has just shown and despise him without feeling ashamed?"

Source : <http://www.spiritualbangalore.com/amazing-life-incidents-of-swami-vivekananda/>

Whether one believes in a religion or not, and whether one believes in rebirth or not, there isn't anyone who doesn't appreciate kindness and compassion.
- Dalai Lama

VASANT PANCHAMI

Vasant Panchami is an important Indian festival celebrated every year on the fifth day of Magh, which generally falls in late January or February. It is the festival dedicated to Goddess Saraswati, who is the goddess of knowledge, language, music and art. It is believed that Goddess Saraswati was born on

this day. Hindus celebrate Vasant Panchami with great fervour in temples, homes and even schools and colleges. Another tradition associated with this day is that of initiating studies in the young. People also donate books and other literary material to the poor. Poetic and musical gatherings are held in some communities in honour of Saraswati.

The festival also celebrates the flowering of the mustard crop. Large fields are filled with yellow flowers that look like flowing rivers of molten gold. Yellow is supposed to be Saraswati's favourite colour. People dress in yellow saris or shirts or accessories

and share yellow colored snacks and sweets.

Kite flying is also commonly associated with this festival.

Children as well as adults fly kites on this day to celebrate freedom and enjoyment.

Blooming mustard fields

Maharaja Ranjit Singh, the founder of the Sikh Empire, encouraged the celebration of Basant Panchami as a social event in the Gurdwaras. In 1825 CE he gave 2,000 rupees to the Harmandir Sahib Gurdwara in Amritsar to distribute

food. He held an annual Basant fair and sponsored kite flying as a regular feature of the fairs.

This year's Vasant Panchami will be celebrated on 29 January, 2020.

Source: https://en.wikipedia.org/wiki/Vasant_Panchami

கோவை மையத்தின் 172 வது சிந்தனை அரங்கம்

கோவை பாரதிய வித்யா பவனம் நடத்தி வரும் சிந்தனை அரங்கத்தின் 172 வது கூட்டம் பவன் வளாகத்தின் கருத்தரங்க அறையில் 25.11.2019 அன்று நடைபெற்றது. அவ்வமயம் திருப்புகழ் அன்பர் திரு. V.S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் 'அருணகிரி நாதரும் இரமணரும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

திரு. V.S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் உரையாற்றுகிறார்.

Education is the passport to the future, for tomorrow belongs to those who prepare for it today..

- Malcolm X

The only person who is educated is the one who has learned how to learn ...and change.

- Carl Rogers

ACTIVITIES AT THE SCHOOLS

R.S. PURAM

BHARATHIYAR'S BIRTH ANNIVERSARY CELEBRATION - 11.12.2019

Mahakavi Bharathiyar's birthday was celebrated on 11.12.19. Students gave speeches in Tamil, recited his poems and sang his songs with great fervour.

Students offer arathi to Bharathiyar on his birthday.

CHILDREN'S DAY - 14.11.2019

In connection with the Children's Day, teachers of the primary section sang a song in praise of children, presented a skit and conducted the game show 'Paattuku Paattu' to entertain the children.

Teachers entertain students on Children's day

HUMAN EXCELLENCE ORIENTATION

In connection with the Human Excellence Orientation programme organised by the Bhavan, Resource person Dr.Suresh Kumar conducted separate sessions at R.S.Puram and Ajjanur schools on the 'Importance of Character building'. He focused on the holistic development of a person. Presenting videos related to the topic, he explained the three basic qualities with an acronym "ASK" (Attitude, Skill and Knowledge). He also spoke on the important values one should cultivate. He advised the students to act and not to react. The event ended with Bhavan's Anthem.

Dr.Suresh Kumar interacts with the students.

AJJANUR

CHILDREN'S DAY CELEBRATION

Teachers present a villupattu

Children's day was celebrated on 14th November, 2019 at Ajjanur campus. A cultural fest was organised by the teachers that included dance, music, a stand-up comedy, a Villuppattu and a variety of games.

BOYS' FOOTBALL TEAM

Ajjanur School's Boys under 14 years football team won the I place at the district level matches and got selected for the State level tournament.

Foot ball team, with the teachers

GIRLS' HOCKEY TEAM

Ajjanur's Girls under 14 years' Hockey team won the 2nd place at the District level tournaments.

Girls' Hockey team with their teacher.

COMPETITIONS

To ensure the safety of everyone on the road, 'UYIR' conducted drawing and slogan writing competitions on the topic 'Safety on road' on 21.11.2019, at Ganga Hospital auditorium, Coimbatore. Ajjanur B V B's student A.Jennifer Esbel Mary's slogan was selected as one of the top six in the junior level category.

Students pose with their slogans

INVESTITURE CEREMONY

Investiture ceremony for Scouts and Guides was conducted on 6.12.2019. The Scouts and Guides took an oath of promise on the Scouts and Guides flag. Principal Smt D. Maheswari, the Scouts master and the Guides captain addressed the students. There was a session on First Aid with power point presentation.

Principal Smt D.Maheswari takes the salute.

Quotes from Sir Robert Baden Powell, father of the Scouts Movement

- ◆ A week of camp life is worth six months of theoretical teaching in the meeting room.
- ◆ We must change boys from a 'what can I get' to a 'what can I give' attitude.
- ◆ The real way to gain happiness is to give it to others.
- ◆ The man who is blind to the beauties of nature has missed half the pleasure of life.

TRITIYA SOPAN CAMP

Tritiya Sopaan Camp was conducted at Thiyagi NGR Hr.Sec.School from 6.12.2019 to 8.12.2019. 20 Scouts and 15 Guides from Ajjanur School participated in the camp. All the 35 students got selected for the Rajya Puraskar award.

Guides with the teacher in charge

Scouts from Ajjanur school

'VISION 2030'

A few students from PSG College of Engineering and Technology, Coimbatore addressed the students of class VI to IX on 7.12.2019 about Dr.Abdul Kalam's Vision 2020 and discussed its possibilities. They also had an interactive session with the students about their 'Vision 2030'.

The visiting students with Principal Smt. Maheswari

பாரதியார் பிறந்த நாள் விழா

மகாகவி பாரதியாரின் பிறந்த நாள் விழா அஜ்ஜனூர் பள்ளியில், டிசம்பர் 9ம் நாள் கொண்டாடப்பட்டது. அந்நாளில், பாரதியாரைப்பற்றி உரைகள் ஆற்றியும், அவருடைய கவிதைகளைப்பாடியும், அவரைப்பற்றிய ஓர் நாடகம் நடித்தும், மெவகுப்பு மாணவர்கள் பாரதியாரின் பெருந்தொண்டை நினைவு கூர்ந்தனர்.

A scene from the skit

I have learned to seek my happiness by limiting my desires, rather than in attempting to satisfy them

- John Stuart Mill

Start where you are. Use what you have. Do what you can.

- Arthur Ashe

Life has a certain flavour for those who have fought and risked all that the sheltered and protected can never experience.

- John Stuart Mill

Life's most persistent and urgent question is, 'What are you doing for others?'

- Martin Luther King, Jr.

தர்ம மூர்த்தி எஸ்.ஆர்.பி. பொன்னுஸ்வாம் செட்டியார்

(1907-1992)

பிள்ளை செட்டியாருக்கும் அம்மணி அம்மாளுக்கும் 1907ம் ஆண்டு பிறந்த எஸ். ஆர். பி. குழந்தையாக இருந்த போதே தந்தையை இழந்து, தமது தாயார் அம்மணி அம்மாளானும், தமது மாமா அவர்களாலும் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டார்.

இயல்பிலேயே துணிச்சல் நிறைந்த அவர் ஒரு முறை சர். ஸ்டீன்ஸ் அவர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்த போது, ஸ்டீன்ஸ் அவர்கள் பொன்னுஸ்வாமியிடம், நீ பெரியவனாகும் போது என்னவாக விரும்புகிறாய்- என்று கேட்ட போது, உங்களைப்போல் ஒரு மில்லுக்குச் சொந்தக்காரராக ஆக விரும்புகிறேன் என்று பதில் கூறினாராம். தான் கூறியதைப் போலவே, மிகச்சிறந்த மில் அதிபராகவும் ஆனார் அவர்.

எஸ்.ஆர்.பி. தமது 19வது வயதிலேயே கைத்தறி வியாபாரத்தைத் துவக்கி, கைத்தறிப்புடவைகளையும், பருத்தித்துணிகளையும், பர்மா, ஸ்ரீலங்கா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தார்.

1952ல் இருந்து 1955 வரை அவர் முனிசிபல் சேர்மன் ஆக இருந்த போது ஏற்பட்ட பண நெருக்கடியால் முனிசிபாலிட்டியின் அலுவலர்களுக்கு மூன்று மாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. எஸ். ஆர். பி. தனது சொந்தப்பணத்தில் இருந்து அவர்களுக்குச் சேர வேண்டியதை முழுவதுமாகக் கொடுத்து விட்டார். இதைக் கேள்விப்பட்ட பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், கோயமுத்தூருக்கும் எஸ். ஆர். பி. அவர்களுக்கும் தில்லியில் சிறப்பு அந்தஸ்து அளித்துச் சிறப்பித்தார்.

எஸ். ஆர். பி. ஒவ்வொரு வார்டுக்கும், ஒரு சுகாதார மையம், ஒரு மருத்துவ மனை மற்றும் ஒரு பள்ளியைத் துவக்கினார். 1955 இருந்து 1968 வரை 13 ஆண்டுகள் சட்டமன்ற உறுப்பினராகச் செயலாற்றிய அவர் தமிழ்நாட்டின் முதன்மந்திரி ஆகும் வாய்ப்பு வந்த போது, தனது மாவட்டத்தின் முன்னேற்றப் பணிகளுக்கு அது இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்று அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார்.

எல்.எம்.டபிள்யூ, சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ் போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்த அவர், இந்தியன் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் அண்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ், சதர்ன் இந்தியா மில்ஸ் அஸ்ஸோசியேஷன் போன்ற சமுதாய அமைப்புகளை நிறுவி, அதன் உறுப்பினராகவும் செயல்பட்டார். சிவானந்தா மில்ஸ் லிமிட்டெட், சிவானந்தா ஸ்டீல்ஸ் லிமிட்டெட் போன்ற பல தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கினார்.

எஸ்ஸார்பி மில்ஸ் லிமிட்டெட் என்னும் ஆலை தான் முதன் முதலில் கோவையில் செயற்கை பிரதான இழை மூலம் நூல் தயாரித்த பெருமைபெற்றது.

1940ல், ஏழை மாணவர்கள் இரவில் தங்கிப்படிப்பதற்காக விவேகானந்தா இல்லத்தைத் துவக்கினார். தேவாங்க உயர் நிலைப்பள்ளி முதலாய பல கல்வி நிறுவனங்களுக்குக் கணிசமான தொகையை நன்கொடையாக அளித்தார். ஆர். எஸ். புரத்தில் எஸ். ஆர். பி. அம்மணி அம்மாள் பள்ளியையும், பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் எஸ்.ஆர்.பி.பி.எஸ் வித்யாலயா என்ற மெட்ரிக்ஸ்கூலேஷன் பள்ளியையும் துவக்கினார்.

தமிழ்நாடு விவசாயப்பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் இடம் பெற்ற மாணவருக்குத் தங்கப்பதக்கமும் ரூ.15000 ரொக்கப்பரிசும் வழங்கும் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். கோவை அரசு கலைக்கல்லூரியில் மாலை வகுப்புகளைத் துவங்கச் செய்தவரும் இவரே.

ஸ்ரீராம் ஹெளஸிங் சொசைட்டி என்ற அமைப்பைத் துவக்கி, சாய்பாபா காலனியில் எஸ்.ஆர்.பி. நகர் உருவாக்கக் காரணமானார். கோயமுத்தூர் வீட்டு அடமான வங்கியின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகவும், கோயமுத்தூர் சிந்தாமணி கூட்டுறவு சூப்பர் மார்க்கட்டின் துணைத்தலைவராகவும் விளங்கினார். எஸ். ஆர். பி. அவர்களின் பதவிக்காலத்தில் தான் இப்போது கோவையில் உள்ள நேரு ஸ்டேடியத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

கோயமுத்தூர் கைத்தறி வியாபாரிகள் சங்கத்தின் தலைவராகவும், தென்னிந்திய ஆலைகளின் துணைத்தலைவராகவும், மின்சார வாரியத்தின் உறுப்பினராகவும் இருந்த அவர் குடியிருப்பு வாரியம் மற்றும் சிவில் விமான போக்குவரத்தின் ஆலோசனைக்குழுவிலும் அங்கம் வகித்தார். அமிர்தம் வரதராஜ் அவர்கள் நடத்தி வந்த ஊனமுற்றோர் சங்கத்துக்குத் தாராளமாக நிதி உதவி செய்த அவர் அதன் துணைத்தலைவராகவும் இருந்தார்.

பயணம் செய்வதில் பெருவிருப்புக் கொண்ட அவர் பல வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று அங்கு காணப்படும் வளர்ச்சியை நம் நாட்டிலும் கொண்டுவர முயன்றார்.

எஸ். ஆர். பி. கைத்தறித் தொழிலில் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்தாலும், மாறி வரும் காலகட்டத்தில் மில் துணிகளுக்குத்தான் அதிக வரவேற்பு இருக்கும் என்பதைக் கணித்து நூற்பாலைகளைத் துவக்கினார்.

திரு. காமராஜ், திரு. ஆர். வெங்கடராமன், திரு. டி.டி.கிருஷ்ணமாச்சாரி போன்ற தலைவர்களுடன் நல்ல நட்பு கொண்டிருந்த எஸ். ஆர். பி. அவர்கள் கோவையின் சிறந்த பிரமுகர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தார். கோவைக்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டினைப்பாராட்டி கோவை மக்கள் அவருக்கு தர்ம மூர்த்தி என்ற பட்டம் அளித்து கௌரவித்தார்கள்.

உங்கள் அன்பை ரகசியமாக வைத்திருக்காமல் நல்ல நல்ல செயல்கள் மூலம் அதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருங்கள்.

- இரவீந்திரநாத் தாகூர்

மனமகிழ்வுடனும், முழு ஈடுபாட்டுடனும் செய்யப்படும் வேலை ஒரு அழகான அனுபவம்.

- பேர்ள் எஸ். பக்

எளிய தீர்வு

பால்காரர் ஒருவர் தன் பசுவை இழுத்துக் கொண்டு ரோட்டோரமாக வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்.

அமைதியாக நடந்து வந்துகொண்டிருந்த பசு திடீரென அடம்பிடித்து நடு ரோட்டில் அமர்ந்து கொண்டது.

அகலம் குறைந்த அந்த ரோட்டில் சைக்கிள், பைக் தவிர வேறு எந்த வாகனங்களும் செல்லமுடியாதபடி பசு நடுரோட்டில் படுத்திருந்தது.

பால்காரர் எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் அந்த பசுவை இம்மியளவும் நகர்த்த முடியவில்லை.

அந்த வழியாக ஒரு போலீஸ்காரர் வந்தார். தன்னுடைய முரட்டு மீசையையும் கையிலிருந்த லத்தியையும் வைத்து மிரட்டிப் பார்த்தார். பால்காரரோடு சேர்ந்து பசுவை இழுத்துப் பார்த்தார். பசு அசையவில்லை.

அப்போது ஐஸ்கிரீம் விற்கும் நபர் ஒருவர் அந்த வழியாக வந்தார். குளிர்ச்சியாகப் பேசிப்பார்த்தார்.

நகராமல் நின்ற பசுவை மூவரும் சேர்ந்து இழுத்தனர். ஆனால், அவர்களது முயற்சிகள் தோல்வியில் தான் முடிந்தன.

மல்யுத்தப் போட்டியொன்றில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த வீரர் ஒருவர் அந்த வழியாக வந்தார்.

ஒரு பசுவை ரோட்டிலிருந்து நகர்த்த மூன்று பேர் செய்து கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளைப் பார்த்து நகைத்தார்.

மூன்று பேரையும் நகரச் சொல்லி விட்டு மல்யுத்த வீரர் தனித்து மாட்டை இழுத்துப் பார்த்தார். பசு அசரவில்லை.

சிறிது நேரத்தில், அந்த வழியாக ஒரு சிறுவன் வந்தான். அவன் ரோட்டருகே வளர்ந்து நின்ற புற்களைப் பறித்துக் கட்டாகக் கட்டி பசுவின் முகத்தருகே காட்டினான். பசு புல்லைச் சாப்பிட எழுந்தது.

சிறுவன் புல்லை பசவிடம் காட்டிக்கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தான். பசுவும் அவனோடு நகர்ந்தது.

இப்படித்தான், அனேகம் பேர், தங்கள் பலத்தை உபயோகித்துப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயல்கிறார்கள். ஆனால், சில எளிய முயற்சிகளில், பிரச்சினைகளைச் சீர் செய்ய முடியும் என்பதை அவர்கள் ஏனோ மறந்து விடுகிறார்கள்.

பிரச்சினைகளை நாம் அணுகும் விதத்தில் தான் எல்லாம் உள்ளது. அன்பினால் சாதிக்க முடியாதது ஏதுமில்லை!

Source: http://www.manithatheni.com/2019/01/blog-post_24.html

மகிழ்ச்சி எங்கே...?

அது ஒரு பெரிய ஹால். ஒரு பேச்சாளர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். ஹாலில் இருந்தவர்கள் பேசுபவர் உரையைக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது பேச்சாளர் தன் உதவியாளர்கள் மூலம், ஹாலில்

இருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பலூனை வழங்கினார். அதில் அவரவர் பெயரை எழுதவும் சொன்னார். எழுதி முடித்ததும், அதை அடுத்திருந்த அறையில் போட்டுவிட்டு வரும்படி கூறினார். அனைவரும் அப்படியே செய்தனர்.

இப்போது அவர், “உங்களுக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் தருகிறேன். உங்கள் பெயர் எழுதிய பலூனை அந்த அறையிலிருந்து எடுத்து வாருங்கள்” என்றார்.

உடனே அனைவரும், விழுந்தடித்துக்கொண்டு அடுத்திருந்த அறைக்கு ஓடினர். அவரவர் பெயர் கொண்ட பலூனைத் தேடினர். நெருக்கித் தள்ளி, விழுந்து, தேடினர். அதற்குள் 5 நிமிடங்கள்

முடிந்து விடவே, அனைவரும் மீண்டும் ஹாலுக்குத் தருவிக்கப்பட்டனர்.

தங்கள் பெயருக்குரிய பலூன் யாரிடமும் இல்லை. வேறு வேறு பெயர்கள் கொண்ட பலூன்களே இருந்தன. பேச்சாளர், மீண்டும் அவற்றை அறையில் போட்டுவிடும்படி கூறினார். அனைவரும் அவ்வாறே செய்தனர்.

பிறகு, “மக்களே, மீண்டும் அறைக்குள் போய் ஆளுக்கு ஒரு பலூனை மட்டுமே எடுத்து வாருங்கள். அதில் யாருடைய பெயர் உள்ளதோ, அந்த நபரிடம் அதைக் கொடுத்து விடுங்கள்” என்றார்.

அடுத்த இரண்டே நிமிடங்களில் அவரவர் பெயர் எழுதப்பட்ட பலூன் அவரவர்க்குக் கிடைத்துவிட்டது.

இப்போது அவர் சொன்னார்- “இதுதான் வாழ்க்கை; எல்லோரும் மகிழ்ச்சியைத் தேடுகிறோம். ஆனால் அது, எங்கே, எப்படி எதில் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் நினைப்பது இல்லை. மகிழ்ச்சி என்பது அடுத்தவர்களுக்கு உதவும்போது தான் கிடைக்கிறது. அடுத்தவர்களுக்கு நீங்கள் மகிழ்ச்சியைக் கொடுங்கள். உங்களுக்கான மகிழ்ச்சி உங்களைத் தேடி வரும்.”

Source: <https://www.dinamani.com/weekly-supplements/sirubarmani/2015/>

மின்னல் மின்னும்போது அம்மாவை கட்டி அணைக்கும் குழந்தைக்குத் தெரிகிறது, 'அம்மா அதைவிட பெரிய சக்தி' என்று.

அம்மாவின் கைகள்

நன்கு படித்த இளைஞன் ஒருவன் ஒரு பெரிய கம்பெனியில் மேனேஜர் வேலைக்கு விண்ணப்பித்திருந்தான். முதல் நேர்முகத் தேர்வு நன்றாகவே செய்தான். அந்தக் கம்பெனியின் நிர்வாகி கடைசி நேர்முகத் தேர்வுக்காக அந்த இளைஞனை அறைக்குள் அழைத்தார்.

அந்த இளைஞன், தன் பள்ளிப் படிப்பிலிருந்து பட்டாரிப் படிப்பு வரை ஒரு வருடம் கூடக் குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றதில்லை என்பதை அவனுடைய விண்ணப்பத்திலிருந்து, தெரிந்து கொண்ட நிர்வாகி அவனிடம், “உனக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்புக்கான உதவித்தொகை ஏதேனும் கிடைத்ததா-” என வினவினார்.

“இல்லை” என்று அவன் பதில் அளித்தான்.

அப்படியானால், “உன் தந்தை பள்ளிக்கூடணம் கட்டினாரா-” எனக் கேட்டார்.

அதற்கு அந்த இளைஞன், “எனக்கு ஒரு வயது இருக்கும் போதே என் தந்தை இறந்து விட்டார். என் தாயார் தான் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டார்” என்றான்.

தாயார் எங்கு வேலை செய்கிறார் என்று அவர் விசாரித்த பொழுது அந்த இளைஞன், தன் தாயார் துணி துவைக்கும் வேலை செய்வதாகத் தெரிவித்தான்.

நிர்வாகி இளைஞனிடம் அவனது கைகளைக் காண்பிக்கச் சொன்னார். அவனது கைகள் மிருதுவாகவும், சுத்தமாகவும் காணப்பட்டன.

“உன் தாயாருக்குத் துணி துவைப்பதில் எப்போதேனும் ஏதாவது உதவி செய்திருக்கிறாயா-” எனக் கேட்டார்.

“இல்லை” என்று சொன்ன அவ்விளைஞன் மேலும் கூறினான், “என் தாயார் என்னை எந்த வேலையையும் செய்ய அனுமதித்ததில்லை. படிப்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தச் சொன்னார்.”

நிர்வாகி இளைஞனிடம் அன்று இரவு அவனுடைய தாயாரின் கைகளைச் சுத்தப்படுத்த உதவி செய்து விட்டு, மறுநாள் காலை தன்னைச் சந்திக்குமாறு கூறினார்.

தனக்குக் கட்டாயம் இந்த வேலை கிடைத்து விடும் என்ற பூரிப்பில் அந்த இளைஞன் வீட்டுக்குச் சென்று தாயாரிடம் அவருடைய கைகளைச் சுத்தப்படுத்த உதவி செய்வதாகக் கூறினான்.

தாயாருக்கு ஒரு புறம் சந்தோஷமும், மறு புறம் பயமும் தோன்ற, கைகளை மகனிடம் காட்டினார். அவன் தாயாரின் கைகளை நிதானமாகச் சுத்தப்படுத்தத் தொடங்கினான்.

அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் முத்து, முத்தாகத் தாயாரின் கைகளில் விழத் தொடங்கியது. தாயாரின் கைகளின் சுருக்கங்களையும், காயங்களையும் முதன் முறையாக மகன் கண்டான். சில காயங்களின் வலி மிக அதிகமாக இருந்தது. தண்ணீர் பட்டதும் தாயார் சிலிர்த்துத் தொடங்கினார்.

இளைஞன் முதல் முறையாகத் தன் கல்விக்காகத் தாயார் பட்ட துயரங்களை அறிந்தான். இந்தத் தாயாரின் காயங்கள் தான், தன் மேற்படிப்பிற்கும், எதிர் காலத்திற்கும், துணி துவைத்து உதவின எனப் புரிந்துக் கொண்டான். கைகளைச் சுத்தப்படுத்தியப் பிறகு, மீதியிருந்த துணிகளைத் தானே துவைத்து வைத்தான். தாயும், மகனும் அன்று இரவு வெகு நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

மறுநாள் காலை இளைஞன் காரியாலயத்திற்குச் சென்று நிர்வாகியைச் சந்தித்தான். இளைஞனின் கண்ணீரைக் கண்டதும், பெரியவர் அவனிடம் நடந்த விஷயங்களைக் கேட்டறிந்தார்.

இளைஞன் கூறினான் “முதன் முதலாகப் பிறர் நமக்காகச் செய்யும் உதவிகளை உணர்ந்து அவர்களைப் பாராட்டுவது என்றால் என்னவென்று அறிந்தேன். என் தாயாரின் உழைப்பு இல்லாவிட்டால் இந்த அளவுக்கு என்னால் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, என் தாயாருடன் சேர்ந்து எப்படி வேலை செய்வது என்று அறிந்தேன். ஒரு காரியம் வெற்றி அடைய என்னென்ன துன்பங்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என அறிந்தேன்.

மூன்றாவதாக, குடும்பம், உறவு இவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்தேன்” என்று சொன்னான்.

நிர்வாகி, “பிறருடைய வேலையைப் பாராட்டி, அவர்களின் கஷ்டங்களையும், உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு நபரையே தேர்வு செய்ய எண்ணினேன். இப்போது தான் நீ அந்த மன நிலையைப் பெற்றிருக்கிறாய். உன்னால் நல்ல நிர்வாகியாக இருக்க முடியும். ஆகவே, உன்னைத்தேர்வு செய்கிறேன்” என்று கூறினார்.

பிற்காலத்தில் அந்த இளைஞன் நன்கு உழைத்துத் தன் கீழே வேலை செய்வோரின் பாராட்டையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றான்.

நீதி:

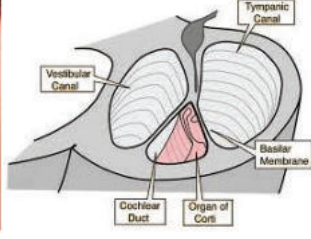
‘கேட்டதெல்லாம் கிடைக்கும்’ என்ற எண்ணத்துடன் வளர்க்கப் படும் குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களின் கஷ்டங்களை உணர மாட்டார்கள். வேலைக்குச் சென்றாலும் எல்லோரும் தனக்கு அடி பணிய வேண்டும் என நினைப்பார்கள். தன் கீழே வேலை செய்வோரின் கஷ்ட துக்கங்களை உணராமல் எப்போதும் பிறரைக் குறைக் கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள். நாளைடவில் எல்லோருடைய வெறுப்புக்கும் பாத்திரமாவார்கள்.

ஆகவே, வசதியான வீட்டில் வளரும் குழந்தைகளையும், தங்களால் ஆன சிறு உதவிகளைச் செய்யப் பழக்க வேண்டும். பிறரது கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவர்களின் சேவைகளைப் பாராட்டக் கற்பிக்க வேண்டும். ஒற்றுமையுடன் பிறரோடு சேர்ந்து வேலை செய்வதில் இருக்கும் இன்பத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அப்போது தான் அக்குழந்தைகள் நல்ல மனிதர்களாக உருவாகி, வெற்றியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்வார்கள்.

Source: <https://saibalsanskaartamil.files.wordpress.com/2014/02/appreciation.jpg>

உன்னுடைய உழைப்பும் சொற்களும் உனக்கும் பிறர்க்கும் பயனுள்ளனவாயிருக்கையில் மகிழ்ச்சி வருகிறது. - புத்தர்

காது எதற்கு இருக்கிறது?

“காது எதற்கு இருக்கிறது-” என்று யாரையாவது கேட்டுப் பாருங்கள்.

“கேட்பதற்கு என்பார்கள்!”

ஆனால் காது இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் செய்கிறது. நம் கால்கள் தரையில் ஊன்றி நிற்பதற்குக் காரணம் காது தான், மனிதன் மயங்கிச் சரிந்து விடாமல் மொத்த உடல் அமைப்பையும் சமநிலைப்படுத்த, காது மிக அவசியமாகிறது.

ஒரு பைக்கால் அதன் இரண்டு டயர்களால் நிற்க முடிவதில்லை ஏன்- மனிதன் மட்டும் எப்படி இரு கால்களால் நிற்கிறான்-

பைக் நிற்கக் கூடுதலாக ஒரு ஸ்டாண்ட் தேவைப்படுகிறது, ஆகவே அதனால் தன்னைத் தானே சமநிலை படுத்திக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஆனால் மனிதனால் அது முடியும். அவனுடைய வடிவம் நிற்க முடியாத நிலையில் இருந்தாலும் அவன் காதில் உள்ள காக்கலியர் திரவம் அவனைச் சமநிலையில்நிற்க வைக்கிறது.

காது கேட்பதற்கும் காக்கலியர் திரவம் உதவுகிறது.

ஒலி அலைகளைக் காது மடல்கள் உள்வாங்கி, காக்கலியாவை அதிர்வடைய வைத்து, அந்த அலைகள் பல ஆயிரம் வழிகளில் அலைந்து திரிந்து, மைக்ரோ நொடிகளில், நமது மூளையை அடைந்து, அந்த ஒலிகளை உணர வைக்கின்றன.

10 அல்லது 15 டெசிபல் சத்தங்கள் வரை காது கேட்கப் போதுமானது. அதை மீறும் போது காதில் பிரச்சினைகள் வரும்,

முதலில் மயக்கம், தலை சுற்றல் வாந்தி, மண்டை வலி எனத் துவங்கி, இறுதியில் காது கேட்கும் திறன் குறைந்து விடும்.

காதின் மடல்கள் மிக அற்புதமான வடிவத்தில் ஆனவை. மண்ணெண்ணெய் ஸ்டவ்வில் புனல் வைக்காமல் அப்படியே எண்ணெயை உஊற்றினால் எப்படிச் சிதறிப் போகும்-

அதே போன்று தான், அந்தக் காது மடல்கள் இல்லா விட்டால். சத்தங்கள் நேரடியாக மண்டைக்குள் மோதும் போது மிகுந்த வலியை உண்டாக்கும். சில சமயம், உயிரே கூட அதனால் போய் விடலாம். .

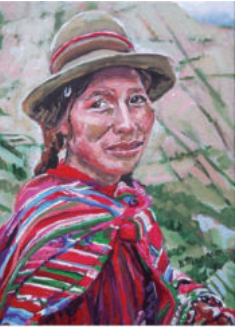
அவற்றைத்தான் ஃபில்டர் செய்கிறன, காது மடல்களும் அதைச் சுற்றி உள்ள சிக்கலான அமைப்புகளும்.

ஆகவே அதிக சத்தத்தைத் தவிர்த்து, இறைவன் கொடுத்த அற்புதமான காதைக்காப்பாற்றுவோம்.

செல்வத்துள் செல்வம் “செவிச்செல்வம்” தானே!

Source: <https://m.dailyhunt.in/news/india/tamil/times+tamil-epaper->

IT WASN'T YOUR BABY

There were two warring tribes in the Andes, one that lived in the lowlands and the other high in the mountains. The mountain people invaded the lowlanders one day, and as part of their plundering of the people, they kidnapped a baby of one of the lowlander families and took the infant with them back up into

the mountains.

The lowlanders didn't know how to climb the mountain. They didn't know any of the trails that the mountain people used, and they didn't know where to find the mountain people or how to track them in the steep terrain.

Even so, they sent out their best party of fighting men to climb the mountain and bring the baby home.

The men tried first one method of climbing and then another. They tried one trail and then another. After

several days of effort, however, they had climbed only several hundred feet.

Feeling hopeless and helpless, the lowlander men decided that the cause was lost, and they prepared to return to their village below.

As they were packing their gear for the descent, they saw the baby's mother walking toward them. They realized that she was coming down the mountain that they hadn't figured out how to climb.

And then they saw that she had the baby strapped to her back. How could that be?

One man greeted her and said, "We couldn't climb this mountain. How did you do this when we, the strongest and most able men in the village, couldn't do it?"

She shrugged her shoulders and said, "It wasn't your baby."

Source : <https://www.bizmove.com/inspiration/m9b.htm>

மகிழ்ச்சிக்கு வெற்றி திறவுகோலல்ல. மகிழ்ச்சியே வெற்றிக்குத் திறவுகோல். நீ செய்வதை நீ நேசித்தாயானால், நீ வெற்றியடைவாய்.

- ஆல்பர்ட் சுவிட்சர்

கர்மா என்பது என்ன?

கர்மா என்பது என்ன என்பதை விளக்கும் முகமாக ஒரு குரு தன் சீடர்களுக்குக் கதையொன்றைக் கூறினார்!

ஒரு நாட்டின் மன்னர் யானை மீதமர்ந்து நகர்வலம் சென்று கொண்டிருந்தார்!

அப்போது கடைத்தெருவில் சந்தன மரங்களை விற்கும் ஒரு கடை வந்த பொழுது மன்னர் அருகிலிருந்து மந்திரியிடம், “மந்திரியாரே! ஏனென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் இந்தக் கடைக்காரனைத் தூக்கிலிட்டுக் கொண்டு விடவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது” என்றான்.

மன்னரின் பேச்சைக் கேட்ட மந்திரி அதிர்ந்து போனார். மன்னரிடம் விளக்கம் கேட்பதற்குள் மன்னர் அக்கடையைத் தாண்டி நகர்ந்து விட்டார்!

அடுத்த நாள் அந்த மந்திரி மட்டும் தனியாக மாறுவேடத்தில், அந்தக் கடைக்கு வந்தார். அந்தக் கடைக்காரனிடம், யதார்த்தமாகக் கேட்பது போல வியாபாரம் நன்றாக நடக்கிறதா என்று விசாரித்தார்!

“என் கடையில் வியாபாரமே நடப்பதில்லை. கடைக்கு நிறைய பேர் வருகின்றனர்; சந்தனக் கட்டைகளை முகர்ந்து பார்க்கின்றனர்; நல்ல மணம் வீசுவதாகப் பாராட்டிக் கூட செய்கின்றனர்; ஆனால் யாரும் வாங்குவதுதான் கிடையாது” என்று வருத்தத்துடன் சொன்னான் கடைக்காரன்.

“வியாபாரத்தை வளர்க்க என்ன செய்கிறீர்கள்-” என்று கேட்டார் மந்திரி.

அதற்கு அவன் சொன்னதைக் கேட்ட மந்திரி அதிர்ந்து போனார்.

“நான் என்ன செய்ய முடியும்- இந்த நாட்டின் மன்னர் சாகும் நாளை எதிர்நோக்கியுள்ளேன்! அவர்இறந்து போனால் எப்படியும் எரிக்க நிறைய சந்தனக் கட்டைகள் தேவைப்படும். எனக்கு நல்ல வியாபாரம் ஆகி, என் கஷ்டமும் தீரும்” என்றான் கடைக்காரன்.

அவன் சொன்னதைக் கேட்ட மந்திரிக்கு முதல் நாள் மன்னர் சொன்னதன் காரணம் என்னவென்று விளங்கியது! இந்தக் கடைக்காரனின் கெட்ட எண்ணமே மன்னரின் மனதில் எதிர்மறை அதிர்வுகளை உண்டாக்கி, அப்படிச் சொல்ல வைத்தது என்று உணர்ந்தார் மந்திரி!

மிகவும் நல்லவரான அந்த மந்திரி இந்த விஷயத்தை சுமுகமாகத் தீர்க்க உறுதிபூண்டார்!

தான் யாரென்பதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், அந்தக் கடைக்காரனிடம் கொஞ்சம் சந்தனக் கட்டைகளை விலைக்கு வாங்கினார். அந்தக் கட்டைகளை மன்னரிடம் எடுத்துச் சென்று முதல் நாள் மன்னர் பார்த்த அந்த சந்தன மரக் கடைக்காரன் மன்னருக்கு அவற்றைப் பரிசாக வழங்கியதாகக் கூறி அதை மன்னரிடம் தந்தார்.

அதைப் பிரித்து அந்தத் தங்க நிறமுள்ள சந்தனக் கட்டைகளை எடுத்து முகர்ந்த மன்னர் மிகவும் மகிழ்ந்தார்.

அந்தக் கடைக்காரனைக் கொல்லும் எண்ணம் தனக்கு ஏன் வந்ததோ என்று வெட்கப்பட்டார். மன்னர் அந்தக் கடைக்காரனுக்கு சில பொற்காசுகளைக் கொடுத்தனுப்பினார்.

அரசன் கொடுத்தனுப்பியதாக வந்த பொற்காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட வியாபாரிக்கோ சந்தோஷ அதிர்ச்சி! அந்தப் பொற்காசுகளால் அவனது வறுமை தீர்ந்தது.

இத்தனை நல்ல அரசனைத் தன்னுடைய சுயநலத்துக்காக இறக்க வேண்டும் என்று தான் எண்ணியதற்காக மனதுக்குள் மிகவும் வெட்கப்பட்டு வருந்தினான். அத்துடன் அந்த வியாபாரி மனம் திருந்தி நல்லவனாகவும் ஆகிப் போனான்!

கதையை முடித்த குரு, சிஷ்யர்களைக் கேட்டார் “சீடர்களே! இப்போது சொல்லுங்கள்! கர்மா என்றால் என்ன-”

“கர்மா என்பது நமது சொற்கள், நமது செயல்கள், நமது உணர்வுகள், நமது கடமைகள்” என்றெல்லாம் சீடர்கள் அதற்குப் பல விதமாக பதில் கூறினர்.

குரு விளக்கினார், “இல்லையில்லை! கர்மா என்பது நமது எண்ணங்களே! நாம் அடுத்தவர்கள் மேல் நல்ல அன்பான எண்ணங்களை வைத்திருந்தால் அந்த நேர்மறை எண்ணங்கள் நமக்கு வேறேதேனும் வழியில் சாதகமாகத் திரும்பி வரும். மாறாக, நாம் அடுத்தவர் மேல் கெடுதலான எண்ணங்களை உள்ளே விதைத்தால் அதே எண்ணம் நம் மேல் கெடுதலான வழியில் திரும்பவும் வந்து சேரும்.

நாம் எதைத் தேடுகிறோமோ அதுவே கிடைக்கும். நாம் எதை நினைக்கிறோமோ அதுவே நடக்கும்.

எனவே,

நல்லதையே தேடுவோம்!

நல்லதையே சிந்திப்போம்!

Source : <https://www.facebook.com/vethathirin/posts/930224303754978/>

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.